

Beste mensen,

Baptisten worden bij de Protestanten gerekend, ooit protesteerden ze tegen toestanden in de kerk die ze niet juist vonden. Ze wilden verbetering, hervorming van de geloofsgemeenschap. Is ze dat ooit gelukt? In de jaren zestig was er veel protest en demonstratie van jongeren tegen de ouderen. Er waren protestliederen: er komen andere tijden. Heeft de generatie van de "baby-boomers" het beter gedaan? Heeft het protest geholpen? In het parlement zit de oppositie, die neemt een ander standpunt in dan de regeringspartijen. Doen ze het beter als ze aan de macht komen? Protest en demonstratie zijn aan de orde van de dag, heeft dat wel zin, veel geschreeuw en weinig wol?

Kritiek wordt geleverd, men is vaak niet blij met kritiek en protest. Op school zijn onze vorderingen kritisch gevolgd, we hebben leren rekenen en schrijven met vallen en opstaan, onder het kritisch oog van onze onderwijzenden.

We hebben levenservaring opgedaan, we hebben kritiek op onze daden gehad. Zijn we er slechter van geworden? Kritiek kan ontmoedigend en afbrekend zijn, het kan ook opbouwen. Waar geen oppositie is, waar die tot zwijgen wordt gebracht, wordt het vaak niet beter.

Als al onze daden en woorden zomaar worden geaccepteerd, is het de vraag of we er wijzer van worden.

De Profeten van Israël waren vaak mensen van het protest, ze accepteerden de daden van hun volksgenoten vaak niet zomaar voor zoete koek. Ze gingen niet in de oppositie omdat ze niets om hen gaven. Ze vermaanden uit naam van God, omdat ze hoop hadden op verbetering. Je kan misschien van de Sabbat zeggen dat het ook een protest is tegen de 24-uur economie en de uitputting van de aarde, aan ons mensen gegeven.

Er is negatief protest en kritiek, die niet vooruithelpt, nergens toe leidt. De woorden van de profeten willen weer op weg helpen naar de weg van het Leven. Dat was toen, ik denk dat die woorden nog steeds wat te zeggen hebben.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk